

**РЕАКЦІЯ СІТЧАСТОЇ ЗОНИ КІРКОВОЇ РЕЧОВИНИ НАДНИРКОВИХ ЗАЛОЗ БІЛИХ ЩУРІВ ПРИ ЦЕНТРАЛЬНІЙ
ДЕПРИВАЦІЇ ТЕСТОСТЕРОНА
ZONA RETICULARIS REACTION IN ADRENAL CORTEX OF WHITE RATS DURING CENTRAL TESTOSTERONE
DEPRIVATION**

Мащицька Є. К.

Науковий керівник: к. мед. н. Скотаренко Т. А., Шевченко К. В.

Matsytska Ye. K.,

Scientific adviser: Skotarenko T. A., PhD, Shevchenko K. V.

Українська медична стоматологічна академія

м. Полтава, Україна

Кафедра гістології, цитології та ембріології

Актуальність. У багатьох Європейських країнах визначається наявність тренда до високої сексуальної активності чоловіків похилого віку. Тоді як, застосування препаратів тестостеронового ряду в неконтрольованих дозах може погіршити кооперативні взаємодії компонентів гіпоталамо-гіпофізарної системи. Препарат «Диферелін» є синтетичним гонадоліберином. Двофазність механізму дії дозволяє використовувати два протилежних терапевтичних ефекти даного препарату на репродуктивну систему. У літературі зустрічається мало інформації про зв'язок синтетичної активності сітчастої зони надниркових залоз, що є продуцентом попередників стероїдних гормонів, з секрецією гонадоліберину. Тому завданням нашого дослідження було вирішення питання змін в популяції кортикостероцитів при опосередкованій дії препарату на дану зону надниркових залоз, через аналог гонадотропін-релізинг гормону.

Мета роботи. Вивчення морфофункціональних змін сітчастої зони надниркових залоз білих щурів під час експериментального моделювання хімічної кастрації у терміни 1, 3, 6 місяці.

Матеріали та методи. Гістологічний метод дослідження - для вивчення морфофункціональних особливостей структурних компонентів сітчастої зони надниркової залози в нормі та за умов експерименту.

Результати. У групі інтактних тварин сітчаста зона надниркових залоз нічим не відрізнялася від вже відомих даних.

На гістологічних препаратах сітчастої зони через 1 місяць експерименту, нами було виявлено збільшення розміру кортикостероцитів, зменшення розміру ядер, значна вакуолізація цитоплазми. Поява кортикостероцитів в яких ліпідні крупні вакуолі відтісняють ядро на периферію.

При дослідженні гістопрепаратів через 3 місяці експерименту, спостерігалось значне зменшення розміру кортикостероцитів, в порівнянні з контрольною групою тварин. Цитоплазма кортикостероцитів базофільна, виявлялося статистично достовірне збільшення розміру ядер, в порівнянні з контрольною групою та групою тварин на 1 місяць експерименту. Відмічалась відсутність вакуолізації цитоплазми.

На 6-й місяць експерименту нами було встановлено, що порівняно з попередніми даними (3 місяці), розмір клітин збільшився, базофільія цитоплазми зменшилась, розмір ядер не змінився, з'явилися клітини з помірною вакуолізацією цитоплазми.

Висновки. Введення «Дифереліну» призводить до змін зі сторони популяції кортикостероцитів всітчастої зони надниркових залоз, у вигляді зміни секреторного циклу клітин з продукції стероїдопородників (1 місяць) на продукцію компонентів протеїнового ряду (3-й та 6-й місяці).

**СУЧАСНЕ УЯВЛЕННЯ ПРО ІМУННУ СИСТЕМУ ПЕЧІНКИ
MODERN PERCEPTION OF HEPATIC IMMUNE SYSTEM**

Наливайко А. О., Саричева М. Я.,

Науковий керівник: к. мед. н., доц. Лисаченко О. Д., к. мед. н., доц. Вільхова О. В.

Nalivayko A. O., Sarycheva M. Y.,

Scientific adviser: assoc. prof. Lysachenko O. D., PhD, assoc. prof. Vilkhova O. V., PhD

Українська медична стоматологічна академія

м. Полтава, Україна

Кафедра гістології, цитології та ембріології

Актуальність. Проблема вивчення механізмів регуляції метаболічної адаптації на рівні корекції метаболізму в печінці залишається важливим напрямком сучасної експериментальної та клінічної медицини. Це особливо важливо в умовах сьогодення, коли на організм діє велика кількість екзогенних та ендогенних факторів. Імунна система людини – це складно організована багаторівнева структура, яка реагує на численні фактори зовнішнього та внутрішнього середовища.

Мета роботи. Надати сучасні уявлення про роль клітин Купфера, клітин Ітто, нейтрофілів, лімфоцитів, дендритних та синусоїдних клітин та їх кооперацій у розвитку дисфункціональних порушень печінки.

Матеріали та методи. Вивчення наукових літературних джерел та інтернет ресурсів.

Результати. Печінка здійснює регуляцію міжорганної взаємодії, визначає гомеостаз, включно з антигенною постійністю. Ураження цього органу зазвичай призводить до порушення функцій всього організму, що зумовлює необхідність пошуку ефективних методів профілактики, ранньої діагностики виникаючих порушень та адекватного лікування. Оскільки, імунна система представляє собою одну з систем, яка здійснює інтеграцію регуляторних процесів, та враховуючи центральну роль печінки в організмі, стає зрозумілим, що саме ця частина функціонування потребує пильної уваги дослідників. В ході дослідження було виявлено якісно нові функції клітин негепатоцитарного ряду печінки, які забезпечують не тільки імунні механізми в самому органі, але і впливають на стан імунної відповіді всього організму.

Висновки. Сучасні дослідження довели участь імунної системи у розвитку практично будь-яких патологічних станів людини. При цьому імунна система здійснює не тільки функцію захисту від генетично чужорідного матеріалу, але й відіграє важливу роль у підтримці структурного та функціонального гомеостазу організму. Таким чином, представлені особливості функціонування клітинних елементів імунної системи печінки дозволяють припустити, що вона функціонує у тісному зв'язку як з оточуючими органами, так і з імунною системою в цілому.